

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. decyzją z dnia 11.12.2023 r. (znak: 150000/601/K/62/2023/ZAS), wydaną na podstawie art. 3 ust. 1, art. 9 ust. 1 i art. 22 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189), zwanej dalej: „ustawą wypadkową”, odmówił B. K. prawa do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru od 13.09.2023 r. do 13.10.2023 r.

W uzasadnieniu tej decyzji Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. przywołał treść przepisów, na których oparł powyższą decyzję i podniósł, że zdarzenie z dnia 13.09.2023 r., które spowodowało niezdolność do pracy B. K., nie spełnia przesłanek do uznania za wypadek przy pracy, ponieważ nie został on spowodowany przyczyną zewnętrzną. Organ rentowy podnosił, iż z dokumentacji medycznej wynika, że przyczyną poparzenia było nagłe omdlenie wnioskodawczynie.

B. K. odwołała się od powyższej decyzji w dniu 20.12.2023 r. (data prezentaty ZUS), wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy za sporny okres. W uzasadnieniu tego odwołania B. K. podniosła, że organ rentowy błędnie przyjął, iż uraz jakiego doznała w postaci poparzenia gorącą herbatą, nastąpił w wyniku jej zasłabnięcia. Wnioskodawczynie wywodziła, iż przyczyną oparzenia było samoistne pęknięcie dzbanka z gorącą herbatą, a nie jak zostało w jej ocenie błędnie wskazane w karcie informacyjnej z pobytu w szpitalnym oddziale ratunkowym, zasłabnięcie.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. w odpowiedzi na to odwołanie z dnia 10.01.2024 r. (data prezentaty), wniósł o oddalenie odwołania jako niezasadnego podtrzymując generalnie swoje stanowisko co do meritum sprawy, zawarte w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji (k. 3).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczynie B. K., ur. (...), ma obecnie 54 lata i jest terapeutą zajęciowym, zatrudnionym w Sieci Świetlic Środowiskowych i Ośrodków (...) dla (...)4 K.” Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w K. i z tego tytułu podlega obowiązkowym (pracowniczym) ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu.

W dniu 13.09.2023 r. B. K. wykonywała swoje obowiązki pracując od godz. 8.00 w Klubie (...) przy ul. (...) w K.. Było wówczas bardzo gorąco i około godz. 10 przygotowywała dla seniorów herbatę. Zasypała herbatę do dzbanka i nalewała do tego dzbanka wrzątek. Wówczas ten dzbanek pękł i woda (wrzątek) z tego dzbanka rozlała się najpierw na blat stołu, a następnie na nogi wnioskodawczynie, która krzyknęła z bólu. Wnioskodawczynie ściągnęła spodnie i zobaczyła, że nogi ma poparzone. Podbiegła do niej jedna z koleżanek z pracy z ręcznikiem robiąc jej zimny okład. Podano jej także pantenol, ale ból był na tyle silny, że wnioskodawczynie udała się około godz. 11 na Izbę Przyjęć Szpitalnego Oddziału Ratunkowego Wojewódzkiego Szpitala (...) w K. przy ul. (...). Tam czekała dosyć długo na konsultację lekarską w związku z zaistniałym zdarzeniem, a było bardzo gorąco. Wówczas doszło u niej do skoku ciśnienia i wnioskodawczynie zasłabła. Lekarz po obejrzeniu rany stwierdził u wnioskodawczynie uraz – poparzenie termiczne mnogich okolic nieokreślonego stopnia, wykonał poszkodowanej opatrunek i przepisał leki przeciwbólowe oraz krem argosulfan. Wystawił także wnioskodawczynie zwolnienie lekarskie od 13.09.2023r.

Następnie w karcie informacyjnej z tego pobytu w Szpitalnym Oddziale Ratunkowym Wojewódzkiego Szpitala (...) w K., lekarz sporządzający przedmiotową kartę błędnie zinterpretował informację o fakcie zasłabnięcia

wnioskodawczyni, zapisując w tej karcie, że wylanie wrzątku oraz związane z tym poparzenie termiczne nastąpiło na skutek omdlenia wnioskodawczyni.

W następnych dniach ból jednak nie ustępował, a zaczęła schodzić skóra z nogi i wobec tego wnioskodawczyni udała się 20.09.2023r. do Wojewódzkiego Szpitala (...). R. w C. do Poradni Chirurgicznej, gdzie lekarz po obejrzeniu rany stwierdził uraz – poparzenie II stopnia oraz zalecił dalsze smarowanie maścią i branie leków przeciwbólowych oraz przedłużył wnioskodawczyni zwolnienie lekarskie.

Powołany przez pracodawcę wnioskodawczyni zespół powypadkowy sporządził w dniu 27.09.2023r. Protokół Nr (...)r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy, w którym stwierdził, że przedmiotowy wypadek w dniu 13.09.2023r. jest wypadkiem przy pracy, a przyczyną tego wypadku było pęknięcie dzbanka z wrzątkiem. Zespół powypadkowy sporządził ten Protokół zarówno na podstawie informacji od samej poszkodowanej B. K., jak też informacji od bezpośrednich świadków przedmiotowego zdarzenia: M. G., K. S., M. W. i A. W..

B. K. po tym wypadku z dnia 13.09.2023 r. złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. wniosek o przyznanie jej prawa do zasiłku chorobowego z tytułu tego wypadku, jednakże organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 11.12.2023 r., odmówił wnioskodawczyni przyznania prawa do zasiłku chorobowego z tytułu wypadku przy pracy od 13.09.2023r. do 13.10.2023r. w wysokości 100 % podstawy jego wymiaru. Organ rentowy uznał, iż zdarzenie z dnia 13.09.2023r. nie spełnia przesłanek do uznania za wypadek przy pracy, ponieważ uraz wnioskodawczyni nie został spowodowany przyczyną zewnętrzną, gdyż wnioskodawczyni oblała się gorącą herbatą w wyniku zasłabnięcia.

Wnioskodawczyni B. K. nie zgadzając się z tą decyzją złożyła od niej odwołanie w niniejszej sprawie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zawartych w aktach organu rentowego, jak też złożonych do akt sprawy (k. 19 – 27), których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała i które również w Sądzie nie wzbudziły żadnych wątpliwości co do ich autentyczności.

Sąd ustalając stan faktyczny oparł się także na zeznaniach wnioskodawczyni B. K. (k. 29 – 20v), którym dał w pełni wiarę, gdyż są one jasne, stanowcze, wewnętrznie spójne i logicznie przekonywujące, a organ rentowy nie tylko w żaden sposób nie podważył, ale nawet nie kwestionował ich wiarygodności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołanie B. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189) za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną, powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą (ust. 1).

W tym miejscu wskazać również należy, iż na gruncie ukształtowanego orzecznictwa przyczyna zewnętrzna charakteryzuje się tym, że pochodzi spoza organizmu człowieka i powinna wpływać ze sfery zagrożenia, jakie stwarza praca, a więc z takich okoliczności, które powstały w związku ze statusem pracownika. W przeciwnym razie zdarzenie nie nabierze charakteru wypadku przy pracy, a co za tym idzie nie jest w takim przypadku możliwa wypłata również zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego. Praca nie zawsze musi być faktyczną przyczyną wypadku, ale i wówczas powinna pozostawać przyczyną wypadku w takim znaczeniu, że pracownik nie uległby wypadkowi albo prawdopodobieństwo zdarzenia byłoby znikome, gdyby nie wykonywał pracy. Podstawowym źródłem przyczyny zewnętrznej jest bowiem praca oraz zagrożenie, jakie ona ze sobą niesie. Przyczyna zewnętrzna wywołuje nagle zdarzenie, które jest zdarzeniem losowym, a więc niespodziewanym, nieplanowanym, niezamierzonym. Dlatego też przyczynie zewnętrznej przypisuje się także cechę nadzwyczajności w sensie jej nieprzewidywalności, która nie wynika z warunków pracy, ale powinna powstać wskutek zakłócenia procesu pracy (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11.10.2023 r. w sprawie I PSK 38/23).

Stosownie zaś do art. 9 ustawy wypadkowej, zasiłek chorobowy

i świadczenie rehabilitacyjne z ubezpieczenia wypadkowego przysługują w wysokości 100% podstawy wymiaru (ust. 1), przy czym podstawę wymiaru zasiłku i świadczenia, o których mowa w ust. 1, stanowi kwota będąca podstawą wymiaru składek na ubezpieczenie wypadkowe (ust. 2).

Organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję powołując się na art. 22 ust. 1 pkt. 3 powołanej ustawy wypadkowej stanowiący, że zakład odmawia przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku, gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne.

Spór między stronami w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy przedmiotowe zdarzenie z dnia 13.09.2023 r. był wypadkiem przy pracy, czy też nie spełniało przesłanek do uznania go za wypadek przy pracy.

Zdaniem Sądu, w ustalonych okolicznościach faktycznych sprawy, nie może budzić żadnych wątpliwości to, że do przedmiotowego wypadku doszło na skutek pęknięcia dzbanka, do którego B. K. nalała gorącej wody (wrzątku) w celu przygotowania herbaty dla seniorów w ramach wykonywanych czynności w pracy, a nie jak przyjął bezpodstawnie organ rentowy, na skutek jej zasłabnięcia w pracy.

Analiza zgromadzonego w tej sprawie materiału dowodowego, a w szczególności zeznań wnioskodawczyni B. K. złożonych na rozprawie w dniu 17.04.2024 r., którym jak już wyżej wskazano Sąd dał w pełni wiarę, a także dokumentacji powypadkowej złożonej przez pracodawcę B. K. - Miejski Ośrodek Pomocy Rodzinie w K., w tym informacji uzyskanych przez zespół powypadkowy od bezpośrednich świadków zdarzenia, uzasadnia jednoznacznie konkluzję, iż uraz jakiego doznała wnioskodawczyni nie powstał na skutek jej omdlenia, lecz na skutek pęknięcia dzbanka z wrzątkiem w trakcie przygotowywania przez nią herbaty dla podopiecznych – seniorów w Klubie (...), natomiast omdlenie wnioskodawczyni miało miejsce już po zaistnieniu wypadku na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym i było efektem długiego oczekiwania na konsultację lekarską.

W ocenie Sądu, w karcie informacyjnej z pobytu w tej placówce służby zdrowia ten fakt został oczywiście błędnie odnotowany jako mający miejsce w miejscu pracy wnioskodawczyni przed jej poparzeniem, albowiem pozostaje to w sprzeczności z powołanymi wyżej dowodami uznanymi przez Sąd za w pełni wiarygodne.

Wobec powyższego, zdaniem Sądu, wypadek jaki miał miejsce w dniu 13.09.2023 r. spełniał wszystkie przesłanki wypadku przy pracy określone w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2189). To zdarzenie, które w swych skutkach dotknęło wnioskodawczynię B. K. było po pierwsze zdarzeniem nagłym i niespodziewanym, takim którego wnioskodawczyni nie mogła przewidzieć ani też zapobiec jego ewentualnym skutkom. Po drugie, to zdarzenie wywołane zostało przyczyną zewnętrzną, przez którą w przedmiotowej sprawie należy rozumieć gwałtowne, samoistne pęknięcie dzbanka z gorącą herbatą.

Dlatego też należało uznać zaskarżoną decyzję organu rentowego za oczywiście wadliwą, albowiem w świetle poczynionych w tej sprawie ustaleń nie ma ona uzasadnionych podstaw faktycznych i prawnych, a to skutkuje tym, że odwołanie B. K. jawi się jako w pełni uzasadnione i zasługuje na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uwzględniając odwołanie B. K. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał B. K. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego w wysokości 100 % podstawy wymiaru za okres od 13.09.2023 r. do 13.10.2023 r., orzekając jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

Sędzia Ryszard Karczewski